

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ - 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Άγαπητοί αδελφοί,

Έορτή λαμπρή ή σημερινή, πού μᾶς καλεῖ καί μᾶς νά ἀναφωνήσου-με «ώσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Έορτάζουμε τήν θριαμβευτική εἴσοδο τοῦ Κυρίου στά Ἱεροσόλυμα. Χθές γιόρταζε ή Βηθα-νία ἐνῶ σήμερα ὀλόκληρη ή Ἐκκλησία ἀπόλαυσε τήν θεϊκή παρουσία. Χθές ὁ Κύριος χάρισε στόν Λάζαρο τήν ζωή, σήμερα ὁμως ὀδεύει ὁ ἴδιος πρός τόν θάνατο. Χθές ἀναστήθηκε ὁ τετραήμερος, σήμερα παρουσιάζεται ὁ τριήμερος.

Σήμερα, ἀγαπητοί χριστιανοί, παρακολουθοῦμε τόν Χριστό νά εἰσέρχεται στήν ἀγία Πόλη καθισμένος σ' ἕνα πουλάρι ὄνου. Τήν παρουσία αὐτή τοῦ Κυρίου διακήρυξε καί ὁ προφήτης Ζαχαρίας, λέγοντας «Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ἰδοῦ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται σοι».

Σημειώνει ὁ ἅγιος Εὐλόγιος Ἀλεξανδρείας, ὅτι ὁ Χριστός πού ἔξη ἡμέρες πρῖν τό Πάσχα χαρίζει στόν Λάζαρο τήν ζωή ἐπιτρέποντας στά δεσμά του νά λυθοῦν, ἔρχεται τώρα ὁ ἴδιος νά δεσμευθῆ, καί ἔρχεται, ὄχι μέ βᾶδισμα πομπῶδες, οὔτε θορυβώντας, οὔτε περιστοιχιζόμενος καί πε-ριβαλλόμενος ἀοράτως ἀπό ἀγγελικές δυνάμεις καί ἐξουσίες, ὄχι καθι-σμένος σέ θρόνο ὕψηλό καί ὕπερουψωμένο, ὄχι καλυπτόμενος ἀπό κάποιες πτέρυγες καί πυριμόρφους τροχούς καί πολυόμματα, οὔτε ἐντυπωσιάζοντας τούς πάντες μέ σάλπιγγες καί σημεία, ἀλλά κρυπτόμενος σέ ἀνθρώπινη φύση. Καί αὐτό, διότι ή παρουσία Του αὐτή εἶναι τῆς φιλαν-θρωπίας καί ὄχι τῆς δικαιοκρισίας, τῆς συγκαταβάσεως καί ὄχι τῆς τιμωρίας, ἐκδηλώνεται ἀνάλογα, ὄχι μέ τήν δόξα τοῦ Πατρός, ἀλλά μέ τήν ταπείνωση τῆς μητρός. Δέν ἔρχεται μέ τήν ὕπεροψία τῶν κοσμικῶν ἀρχό-ντων ἀλλά μέ μορφή δούλου, ὡς νυμφίος, τόσο πρᾶος καί ἡμερος σάν ἀμνός. Καί σάν σταγόνα πού στάζει ἡσυχᾶ σέ σπόγγο, σάν πρόβατο πού ὀδηγεῖται γιά σφαγή, καί σάν ἀρνίό ἄκακο πού ὀδηγεῖται νά θυσιαστῆ.

Φοράει πάνω Του τήν ἄλογη φύση τῶν ἀνθρώπων, καί κάθεται σέ ζῶο ἄλογο γιά τήν παιδαγωγία τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς διδάσκει νά μὴν ὑπερηφανευόμαστε. Καθαιρεῖ δυνάστας ἀπό θρόνους, ὑψώνει ταπεινούς, γεμίζει τούς πεινασμένους γιά πνεῦμα Θεοῦ μέ τό Πνεῦμα τό Ἀγαθόν, καί ἐξαποστέλλει τούς πλούσιους καί αὐτάρκεις κενούς. Φέρει μαζί Του δῶδε-κα ὁμοιούς Του πού Τόν ἀκολουθοῦν, ὅπου πηγαίνει, καί δι' αὐτῶν συγκα-λεῖ τά ἔθνη.

Σ' αὐτή τήν πρόσκληση καλεῖ καί ὅλους ἐμᾶς. Σέ ἓνα πανηγύρι ζωῆς, πού ὁ κόσμος, πού εἶναι τυφλωμένος καί ἀπορροφημένος στήν βιω-τική μέριμνα καί τό κοσμικό φρόνημα, δέν μπορεῖ νά ἐννοήσῃ. Ὅλοι περι-μεναν ἓναν μεσσία πού νά ἔχει τήν μορφή τῶν κοσμικῶν δυναστῶν. Δέν μπόρεσαν νά καταλάβουν ἔτσι, ὅτι ὁ Χριστός ἦταν Βασιλεύς ἄλλων διαστάσεων, πνευματικῶν. Καί καλεῖ τούς πάντες νά συμμετέχουν σέ μία προοπτική πού δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

Ἄν προσέξουμε ὅμως καί μεῖς τόν ἑαυτό μας λίγο καλύτερα, θά δοῦμε ὅτι καί μεῖς, τελικά, κάπως ἔτσι προσδοκοῦμε τήν λύτρωση. Θέλου-με τόν Χριστό νά μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπό τούς ἐξωτερικούς δυνάστες, τήν οικονομική εὐτέλεια, γιά παράδειγμα, καί νά μᾶς ξανακάνῃ δυνατούς κοσμικά, ἀποκτώντας ἀγαθά καί ζωή μέ καλοπέραση καί εὐδαιμονία. Μ' αὐτό τό πνεῦμα καί μέ αὐτόν τόν τρόπο δέν ἔχουμε καταλάβῃ καὶ τούς ἐσωτερικούς δυνάστες, ὅπως ἡ ἄγνοια καί ἡ λήθη, πού σαρώνουν τόν ἔσω ἄνθρωπο καί τόν ὀδηγοῦν στήν πνευματική ἔνδεια.

Θέλουμε ἓναν Χριστό Βασιλέα, πού ἀποδεικνύει τήν δύναμή Του ὅταν μᾶς γεμίζει μέ ὑλικά ἀγαθά καί καλό ὄνομα ἀνάμεσα στούς ἀνθρώ-πους. Ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Βασιλιάς, πού καθέδρα Του εἶναι ὁ Σταυρός, καί τό φρόνημα πού μᾶς προτρέπει νά ζήσουμε εἶναι σταυρικό.

Ἡ κένωση τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί χριστιανοί, ἡ συγκατάβασή Του στό ἀνθρώπινο γένος, ἀποτελεῖ τήν ἀρχή καί τήν προϋπόθεση κάθε πνευματικῆς ἀνάβασης. Ὅλοι ἐμεῖς μπορούμε νά γνωρίσουμε, ὑπαρκτικά, διά ζώσης πείρας, τό μυστήριο τῆς κενώσεως τοῦ Χριστοῦ μόνο «κατά τήν δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ἡ βίωση αὐτῆς τῆς κενωτικῆς ἀγάπης πού ἀποκάλυψε ὁ Μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ δόθηκε στόν ἄνθρωπο ὡς ἐντολή. Ὁ Χριστιανός ὑπομένει ἐκουσίως τήν κένωση μέ τήν μετάνοια καί τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Αγωνίζεται νά ταυτίσῃ τό θέλημά του μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά γίνῃ εὐάρεστος σ' Αὐτόν. Ὁ χριστιανός ἔρ-χεται σέ φιλότιμο πού ἀψηφᾶ

ἀκόμη καί τόν θάνατο. Ἔτσι μαθητεύει κανεῖς στήν ταπεινή καί κενωτική ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ τέλεια ἀγάπη πού ἀκολουθεῖ τήν τέλεια κένωση τοῦ ἀνθρώπου. Αὕτη ἀναδεικνύει τόν ἄνθρωπο ὑπόσταση ἰκανή νά χωρέσει «τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ἀγαθόν καί εὐάρεστον καί τέλειον».

Ἀγαπητοί, εἶναι καί γιά μᾶς ὅλους εὐκαιρία νά δοῦμε τήν ζωή μας μέσα ἀπό τήν προοπτική αὕτη. Νά ἀκολουθήσουμε τόν ἐπί πόλου ὄνου καθήμενον πού «ἐκένωσε ἑαυτόν μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».